

PROGRAMA

Sonata en Do Major, HWV 365 (c.1732) de G.F. Haendel (1685-1759)

Larghetto

Allegro

Larghetto

Tempo di Gavotta

Allegro

Sonata en Si menor, 1a Part: V de *Tafelmusik*, publicada en 1733 de G.P. Telemann (1681-1767)

Cantabile

Allegro

Dolce

Allegro

Sonata en Mi Menor, Op. 9 No. 2 de J.-M. Leclair (1697-1764)

Dolce - Andante

Allemanda - Allegro ma non troppo

Sarabanda - Adagio

Minuetto - Allegro no troppo

Sonata en Mi bemoll Major, BWV 1031 (c. 1733) de J.S. Bach (1685-1750)

Allegro moderato

Siciliano

Allegro

Biblioteca de Catalunya

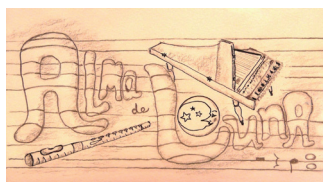
Carrer de l'Hospital 56 - 08001 - Barcelona

Tel. 93 270 23 00 - A/e: bustia@bnc.cat

<http://www.bnc.cat>

De dilluns a divendres, de 9h a 20 h

Dissabtes, de 9 a 14 h

“Sons de Sonata”

Duo Alma de Luna

Marta Camón (flauta travessera) i

Lissa Burkholder (clavicèmbal)

Divendres 29 de setembre de 2017

20:30h

**Sala de la Caritat - Biblioteca de Catalunya
(Carrer de l'Hospital, 56 - Barcelona)**

Marta Camón

La joventut de Marta Camón Botella (Gijón, 1988) és una aliada en la seva cerca d'un viure intens a través de la música. Una música que no només arribi als sentits sinó que nodreixi l'Ànima de la gent que assisteixi als seus concerts.

Va començar a estudiar flauta travessera als 9 anys al Conservatori de Gijón. El 2007 es va traslladar a Barcelona i, fins al 2012, va cursar a l'ESMUC els estudis superiors i un postgrau d'interpretació de flauta, amb Júlia Gállego. Des de petita compagina la seva formació acadèmica amb cursos de flauta i leccions magistrals per Espanya i altres països europeus.

Va ser guanyadora del Concurs Joves Intèrprets de Gijón i finalista del concurs "Cicle Primavera 2012". L'any 2014 va néixer la seva proposta de "Viento con Alma", i des de llavors ofereix concerts en llocs com Euskal Herria, Burgos i Catalunya.

Amb la finalitat d'ampliar la seva formació clàssica, experimenta amb altres estils com l'improvissació, la música folkcelta, música per espectacles, el teatre musical, la música karnàtica índia, o la flauta japonesa anomenada shakuhachi.

Per a la Marta, la veu és un instrument que complementa la flauta. És membre (mezzosoprano) de l'Orfeò Català, al Palau de la Música. Actualment compagina la seva faceta d'intèrpret amb la pedagogia a diverses escoles de música de Barcelona. Com a curiositat, va jugar als escacs durant deu anys a nivell nacional i internacional.

Lissa Burkholder

Després d'estudis de piano i violí als Estats Units es va iniciar, a Catalunya, en el baix continu amb Carles Gervilla, i en la tècnica i repertori del clavecí amb Mª Lluïsa Cortada, continuant amb Jordi Reguant, al Conservatori de Terrassa. Ha rebut consells de Jan Willem Jansen, Christine Whiffen, Yves Rechsteiner, Davitt Moroney, Marju Watsel, Jacques Ogg i Pierre Hantaï. Ha estat executant en el Curs i Festival Internacional de Música Antiga de Daroca. L'any 2001 viatja a Brasil per unir-se a la clavecinista brasilera Verônica Lapa, presentant concerts per a dos claus. A Catalunya, ha actuat al Centre Cultural de Terrassa, a l'Església Visigòtica de Sant Pere, a l'Auditori Municipal, a la Capella del Convent de Les Josefines, i Damunt un Cel de Fil, a Terrassa; també ha actuat al Monestir de Sant Cugat, a l'Auditori de l'Institut d'Estudis Nord-Americans, al Café-Teatre Llantiol i a l'Església del Monestir de Sant Pau del Camp, a Barcelona; a l'Església de la Santa Cova a Manresa, a la Sala Noble de l'Espai Can Rius, a Caldes de Montbui, i al Monestir de Sant Benet de Montserrat.

Des de l'any 2010 es dedica fonamentalment al baix continu. Ha acompanyat la soprano Susanna Mendoza en obres del barroc i del renaixement, al clavecí, i de Mozart, Gershwin i Bernstein, al piano. És co-fundadora del grup de teatre-amb-clavicèmbal "En Clau de Tres". Realitza traduccions/versions en anglès de música coral contemporània catalana.

Duo "Alma de Luna"

El duo "Alma de Luna" és una formació nascuda del plaer de compartir música per part dels seus integrants.

Des de dos móns musicals aparentment distants (la Lissa amb la música antiga per a clavicèmbal i la Marta amb la flauta travessera contemporània), convergeixen en la música del segle XVIII per expressar-se plegades, mà a mà, amb una visió del concert com un compartir agradable i proper, oferint aquesta música antiga (i tan actual), i potser arribant a l'ànima dels oients.

"Sons de Sonata"

"Alma de Luna" desitja donar a conèixer el seu treball a través de sonates per a flauta i clavicèmbal de Johann Sebastian Bach (1685-1750), Georg Philipp Telemann (1681-1767), Georg Friedrich Händel (1685-1759) i Jean-Marie Leclair (1697-1764). Cada sonata es subdivideix en "moviments" -- en les barroques, generalment en quatre, alternant moviments ràpids i lents. Cada sonata sencera dura uns quinze minuts.

En aquesta època els músics estaven al servei de la noblesa. Els compositors complien els encàrrecs de reis i prínceps; la música "de cambra" es tocava, efectivament, en una cambra privada. La demostració més evident d'aquest fet és el nom "Tafelmusik", "música de taula", obra de la qual forma part la nostra sonata de Telemann. Va ser composta per ser tocada mentre l'aristocràcia participava d'un tiberi, tot fent coqueteries... els músics de cambra, igual que els cambrers, esforçant-se per donar-los una experiència que delectava tots els sentits.

El dia 29 de setembre teniu l'oportunitat de gaudir d'aquest concert a la Sala de la Caritat – una sala íntima, una sala antiga, gòtica, a l'actual Biblioteca Nacional de Catalunya. Podríem dir que sou la nostra aristocràcia del segle XXI, de gustos refinats - però dir això no acabaria de definir el significat d'aquesta vetllada, en aquesta sala. La "Sala de la Caritat" s'anomena així perquè, quan la Biblioteca era Hospital, es destinava no als poderosos, sinó als més vulnerables de tota la societat: aquí es recollien nounats abandonats.

Esteu convidats a venir amb un esperit de celebració, si escau (hi ha moviments alegres), o amb pobresa d'ànima, penes i desil·lusions (hi ha moviments carregats d'una tristesa tan íntima i tan bella que transmuta), o senzillament amb el desig de deixar allò quotidià (hi ha moviments onírics). L'estat que cada oient porta a dins és el seu secret. L'alquímia d'aquestes sonates serà descobrir-lo en silenci i amb caritat. Si ho desitgeu, tindreu la possibilitat d'escoltar el concert ajaguts a terra, damunt d'una catifa; en aquest cas, us hauríeu de portar un coixí.